

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, declarat de avocatul Roman Medeleanu, în numele inculpatului

Sorocean Eugeniu Alexei, născut la 20 martie 1987, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Iazului 7/2, ap. 59, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 26 iunie 2009, în baza art. 186 alin. (2), 27, 186 alin. (2), 84 Cod penal, la 3 ani închisoare.

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 03 decembrie 2013 – 17 noiembrie 2014,
în instanța de apel: 22 decembrie 2014 – 14 mai 2015,
în instanța de recurs: 20 octombrie – 16 decembrie 2015.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014, Sorocean Eugeniu a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 19 noiembrie 2013.

De la Sorocean E. s-a încasat în beneficiul părții vătămate Semențul V. prejudiciul material în mărime de 2350 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 20 septembrie 2013, aproximativ orele 13.15, Sorocean E., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în imobilul din str. Putnei 15, mun. Chișinău, unde în mod deschis, cu aplicarea în privința lui Semențul V. a violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea ei, a sustras telefonul mobil de model „Samsung C230”, cu cartela SIM

079815036, nr. IMEI 357168005549020, în valoare de 1000 lei, bani în sumă de 150 lei, aparatul medical „Omron” - 600 lei, aparatul medical „Microlife” - 300 lei, un fierbător electric – 300 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil, în valoare de 2350 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat și a declarat că la 20 septembrie 2013, a ieșit din casă împreună cu fratele său Sorocean V. aproximativ la ora 13.00, și s-au deplasat în sectorul Centru, ajungând acolo în jurul orelor 14.00. Aceasta se confirmă prin înregistrările video de la Pro TV, în care se vede că el se ceartă cu un cetățean. Nu este vinovat, deoarece pe 20 septembrie 2013 nu s-a aflat la locul comiterii infracțiunii.

Necătând că inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Semențul V., în legătură cu faptul că starea sănătății nu-i permite deplasarea, a fost reprezentată în proces de Semențul A., care a relatat că inculpatul a spart geamul și a intrat în casă. Constatând că partea vătămată nu este în stare să-i opună rezistență, a doborât-o la podea, a lovit-o cu piciorul și a sustras bunurile menționate în rechizitoriu.

Martorul Ivașchevici V. a declarat că vecina Semențul V. i-a povestit că în casă a intrat un tânăr înalt, negruț, în stare neadecvată, a împins-o, a lovit-o, a umblat prin casă și i-a sustras bunurile.

Martorul Bogaci A. a indicat că la 20 septembrie 2013, orele 14.30, mama sa a anunțat-o că o persoană necunoscută a intrat în casă. Venind la fața locului a depistat că ușa era deteriorată, iar geamul spart.

Martorul Stîncă I., polițist la IP Râșcani, a relatat că a apelat numărul telefonului sustras de la partea vătămată și a discutat cu o persoană, convenind că acesta va întoarce lucrurile sustrate, stabilind și locul întâlnirii. Persoana nu s-a prezentat și a fost pornit lucrul operativ. În urma acțiunilor desfășurate s-a stabilit cu certitudine că infracțiunea a fost săvârșită de către inculpat.

Martorul Caiudin D. a comunicat că, deplasându-se la fața locului, din convorbire cu partea vătămată a stabilit că bunurile au fost sustrate de o persoană de statură înaltă. Telefonând pe numărul de telefon sustras, i-a răspuns inculpatul.

Martorul Banu N., concubina inculpatului, a confirmat că dispune de 2 telefoane mobile, nr. 068083146 și nr. 078922921. În perioada lunii septembrie 2013 a fost sunată de către inculpat pe aceste telefoane.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.11.2013, partea vătămată l-a recunoscut pe Sorocean E. ca fiind persoana care a comis infracțiunea.

Conform procesului-verbal de examinare a informațiilor privind convorbirile telefonice din 20.11.2013, ridicate de la compania „Moldcell”, inculpatul a făcut mai multe apeluri telefonice de pe telefonul sustras pe cele ale concubinei Banu N.

Declarațiile inculpatului de nevinovăție nu pot fi acceptate, fiind drept o versiune de apărare, fără careva suport probatoriu. Or, din probele administrate s-a stabilit că nu au fost prezentate înregistrări la postul de televiziune Pro TV care ar confirma cele invocate de inculpat. Mai mult, inculpatul a afirmat că conflictul a avut loc aproximativ la orele 14.30-15.00, infracțiunea fiind comisă la ora 13.15, astfel,

relatând un caz care s-a petrecut în altă perioadă de timp și care nu are relevanță la faptele incriminate.

La fel, din declarațiile martorului Banu N., concubina inculpatului, rezultă că în luna septembrie 2013 acesta a telefonat-o de pe un număr, susținând că telefonul aparține unui colaborator al poliției. Dar, în conformitate cu informația privind convorbirile telefonice, ridicate de la compania „Moldcell”, sunetele de pe cartela SIM cu nr. 079815036 care aparține lui Semețul V. pe nr. 068083146 și 078922921, au început la 20 septembrie 2013, ora 13.32, în strânsă legătură cu timpul comiterii infracțiunii din str. Putnei 15, mun. Chișinău.

Totodată, în legătură de cauzalitate se află și acțiunea operativă a martorului Stîncă I., care activează în cadrul Secției de Securitate Publică al Inspectoratului de Poliție Râșcani, care a apelat de pe nr. 079533325 pe nr. 079815036, stabilind că numărul se află în rețea și discutând cu un bărbat. Aceasta se confirmă prin informația privind convorbirile telefonice ridicate de la compania „Moldcell”, apelurile recepționate pe nr. 079815036 de pe nr. 079533325, începând cu ora 14.11, 20 septembrie 2013, fiind efectuate aproximativ 9 apeluri.

Din declarațiile inspectorului poliției criminale al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Caiudin D., rezultă că acesta contactând numărul telefonului sustras, l-a recunoscut după voce pe Sorocean E.

Nu are relevanță alegația inculpatului că de pe telefonul părții vătămate ar fi telefonat colaboratorii poliției, nefiind probat că Stîncă I. și Caiudin D. se cunosc cu Banu N.

Astfel, unica modalitate prin care de pe cartela SIM cu nr. 079815036 au fost efectuate și recepționate apeluri de către inculpat, a fost aflarea acesteia în posesia ultimului, după sustragerea cartelei și altor bunuri de la partea vătămată, fapt reținut din declarațiile reprezentantului părții vătămate, care sunt consecutive, consecvente, uniforme și corecte, corespunzând realității, stabilite în ședința de judecată.

Totodată, aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea părții vătămate, a fost demonstrată prin declarațiile martorului Ivașchevici V., care a găsit-o pe partea vătămată la podea, murdară la mână și la picior.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca jaf, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 34 alin. (1), 61, 75 Cod penal, că infracțiunea săvârșită este una gravă, inculpatul anterior a fost condamnat și nu s-a corectat, a săvârșit infracțiunile în stare de recidivă, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă numai prin izolare de societate.

3. Avocatul Vitalie Pîslaru a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța a pus la baza sentinței doar probele prezentate de acuzare, care nu au fost analizate în raport cu declarațiile inculpatului, fiind încălcat grav principiul prezumției nevinovăției, dovedirea nevinovăției fiind pusă în sarcina exclusivă a apărării.

Sentința este bazată pe presupuneri, fiind ilegală și nefondată, vinovăția inculpatului nefiind demonstrată.

La efectuarea recunoașterii persoanei după fotografie, partea vătămată, fiindu-i prezentată fotografia, a indicat că inculpatul ar fi persoana care seamănă cu cea care a sustras bunurile. Ulterior, după reținere, nu a fost efectuată nici o prezentare spre recunoaștere pe viu în vederea stabilirii persoanei care a comis sustragerea și înlăturarea presupunerilor.

Inculpatul a confirmat că nu a discutat la telefon cu colaboratorul de poliție până la momentul când s-au întâlnit fiind învinuit de comiterea infracțiunii și reținut.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului, au fost ridicate mai multe urme papilare, în urma expertizelor efectuate fiind constatat că acestea nu aparțin inculpatului.

La fel, inculpatul a confirmat că în momentul comiterii infracțiunii el se afla în regiunea pieței centrale.

Acuzarea nu a prezentat probe care să confirme vina inculpatului, precum și probe care să înlătore presupunerile dacă este sau nu inculpatul persoana de pe fotografie, care a fost recunoscută de partea vătămată.

3.1. A depus apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că nu au fost audiați martorii care ar proba că nu este vinovat în comiterea infracțiunii incriminate.

Ilegalități au fost admise și în cazul recunoașterii, care a fost efectuată de către partea vătămată, acasă, fiindu-i prezentată o fotografie.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului, fiind respectate prevederile procesual-penale privind administrarea probelor.

Cu toate că, inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta a fost dovedită prin probele administrate și anume, declarațiile reprezentantului părții vătămate, Semențul A., a martorilor Ivașchevici V., Bogaci A., Stînca I., Caiudin D. și Banu N., procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, procesul-verbal de audiere al părții vătămate Semențul V., procesul-verbal de examinare a informațiilor privind convorbirile telefonice din 20.11.2013, ridicate de la compania „Moldcell”, potrivit căruia de pe nr. 079815036, care aparține lui Semențul V. au fost efectuate 5 apeluri telefonice pe nr. 068083146 și 9 apeluri telefonice pe nr. 078922921, care aparțin concubinei inculpatului, Banu N., procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.11.2013, potrivit cărui partea vătămată l-a recunoscut pe Sorocean E. ca persoana care a comis infracțiunea.

Argumentele inculpatului nu și-au găsit confirmare, fapta săvârșită de el fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală, reprezentantului părții vătămate și martorilor în instanța de fond.

Astfel, partea vătămată a indicat că anume inculpatul a fost persoana care a atacat-o și i-a sustras bunurile, recunoscându-l după fotografie, când a depus plângere la organele de poliție.

Mai mult, declarațiile părții vătămate au fost confirmate prin cele ale martorilor Ivașchevici V., Bogaci A., Roibu O. și Stîncă I., care a comunicat că a vorbit pe numărul sustras de la partea vătămată cu un bărbat, care ulterior fiind recunoscut după fotografie, s-a dovedit a fi inculpatul. Martorul Caiudin D. a declarat că telefonând pe numărul de telefon sustras, i-a răspuns inculpatul, recunoscându-l după voce, fiindcă îl cunoștea anterior.

Vinovăția inculpatului a fost demonstrată și prin descifrările convorbirilor telefonice, din care rezultă că de pe cartela SIM care aparține părții vătămate au fost efectuate apeluri telefonice pe nr. 078922921 ce aparține fostei concubine a inculpatului, Banu N., începând cu data de 20.09.2013, ora 13.32, adică în strânsă legătură cu timpul comiterii infracțiunii.

Versiunea inculpatului a fost combătută prin probele administrate, ce coroborează între ele și careva divergențe în declarațiile părții vătămate, martorilor și în materialele cauzei, care ar trezi dubii, nu au fost reținute.

Declarațiile inculpatului sunt neîntemeiate, instanța de fond stabilind că nu au fost prezentate înregistrări de la postul de televiziune Pro TV care să confirme cele invocate de inculpat, el însuși afirmând că conflictul a avut loc aproximativ la orele 14.30-15.00, iar infracțiunea a fost comisă la ora 13.15.

Argumentele apărării invocate în apelurile declarate au constituit obiectul cercetării în instanța de fond, nu și-au găsit confirmare în instanța de apel, sentința fiind legală, motivată și întemeiată.

Instanța de fond corect a individualizat pedeapsa, stabilind în acțiunile inculpatului starea de recidivă, ultimul fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 26 iunie 2009.

Pedeapsa stabilită este legală, în limitele legii și corespunde personalității inculpatului.

5. Avocatul Roman Medeleanu a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că pentru stabilirea circumstanțelor cauzei, partea vătămată urma a fi audiată în mod obligatoriu.

Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei.

Totodată, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar demonstra participarea inculpatului la comiterea infracțiunii date.

Partea vătămată a indicat că inculpatul, probabil ar fi persoana care a comis infracțiunea, aceste presupuneri pe parcurs nefiind înlăturate.

Raportul de expertiză confirmă faptul că urmele papilare nu aparțin inculpatului, din ce rezultă că ultimul nu s-a aflat la fața locului, versiune ce a fost examinată superficial de instanțele de fond și de apel.

Instanța nu a pus la baza hotărârii de condamnare probele cercetate în instanța de judecată, încălcând prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, acordând prioritate probelor administrate cu încălcări procesuale la urmărirea penală, concluzia privind săvârșirea infracțiunii fiind întemeiată pe presupuneri.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor în baza unei legi mai blânde.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt este stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede mai multe temeiuri pentru recursul ordinar, inclusiv cum ar fi și situațiile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Însă, în pofida normelor enunțate, recurentul nu a indicat, în raport cu împrejurările conținute în descriptivul deciziei contestate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel (*pct. 3. - 5. din decizie*), care sunt erorile de drept și esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, raportată la stipulările din art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, omițându-se în totalitate argumentarea deciziei contestate în sensul vizat (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile reprezentatului părții vătămate, Semențul A., martorilor Ivașchevici V., Bogaci A., Stînca I., Caiudin D. și Banu N., procesul-verbal de audiere a părții vătămate Semențul V., procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, procesul-verbal de examinare a informațiilor privind convorbirile telefonice din 20.11.2013 ridicate de la compania „Moldcell”, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.11.2013, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi

prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Este de observat că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2, 3.1, 4, 5 din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roman Medeleanu, împotriva sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, în privința inculpatului Sorocean Eugeniu Alexei, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 ianuarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco